

Zjevení Panny Marie v Lurdech: Matka Boží se zjevila Bernadettě Soubirousově a vybídla lidstvo k pokání. Do dneška se v Lurdech uzdravilo téměř 7000 lidí. Tělo Bernadetty ani po 100 letech nepodléhá rozkladu. Zázraky se dějí

protiproud.info/duchovni-svet/7007-zjeveni-panny-marie-v-lurdech-matka-bozi-se-zjevila-bernadette-soubirousove-a-vybidla-lidstvo-k-pokani-do-dneska-se-v-lurdech-uzdravilo-temer-7000-lidi-telo-bernadetty-ani-po-100-letech-nepodleha-rozkladu-zazraky-se-deji.htm

12. 2. 2023

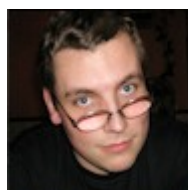
Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Ivan Poledník připomíná svátek Panny Marie Lourdské, který slavíme 11. února, protože právě v ten den (v roce 1858), započala půl roku trvající setkání Matky Boží s prostou vesnickou dívkou - i mimořádně důkladně prozkoumaná a dokumentovaná zázračná uzdravení, která pokračují dodnes

Ke zjevení Panny Marie v Lurdech docházelo ve dnech od 11. února do 16. července 1858. Celkem došlo k 18 zjevením Panny Marie tehdy čtrnáctileté dívce Bernadettě Soubirousově v malé jihofrancouzské obci Lurdy, v podhůří Pyrenejí. Tyto události, včetně církevně

uznaných zázračných uzdravení nemocných, vyústily v pozdější prohlášení Bernadetty Soubirousové za svatou. Samotné Lurdy se staly významným křesťanským poutním místem - a jsou dodnes.

Autor:
Ivan Poledník
Publicista
Více o autorovi **ZDE**

První zjevení

Dne 11. února 1858 Bernadetta Soubirousová, sestra Toinetta a přítelkyně Jeanne Abadiová šly hledat (sbírat) dřevo a další věci, které by mohly prodat. Směřovaly na veřejný pozemek daleko za obec. Dostaly se až k soutoku mlýnského náhonu Sávy a řeky Gávy. Na této rovinaté písčíně se Bernadetta opozdila. Obě dívky byly již na druhém břehu náhonu Sávy. Když je chtěla dostihnout přebroděním koryta, zaslechla závan větru.

Ohlédla se, ale nic nezpозorovala. Po chvíli opět pocítila vítr. Všimla si, že se ve výklenku skalního útvaru nazývaného Massabielle rozzářilo ohromující světlo. Obepínalo postavu nádherné mladé ženy oblečené do bílých šatů s modrou páskou (šerpou). Přes hlavu měla natažený dlouhý závoj a u každé její nohy se objevila jedna růže. Ruce sepjaté k modlitbě, růženec visel mezi loktem a zápěstím. Dívka byla z počátku ohromena a ochromena tak, že se nemohla přinutit k ničemu. Až po chvíli se dokázala pokřižovat a tím z ní opadla nejistota. Klekla si a začala se modlit růženec – poté Panna Maria pokynula, aby k ní přistoupila. Bernadetta se ale neodvážila.

Bernadetta Soubirousová

Podruhé

Těsně po prvním zjevení se Bernadetta přiznala ke svému zážitku sestře a své kamarádce, které byly s ní sbírat dřevo. Toinetta, i přes slib mlčenlivosti daný Bernadettě, vše oznámila doma matce. Ta označila vše za výmysl a zakázala dívce chodit k Massabielle. Avšak již 14. února 1858, po perném přemlouvání, dostala od rodičů souhlas k dalšímu navštívení místa zjevení. Sestry a spolužačky šly s ní. U jeskyně se Bernadetta opět spojila s bytostí, kterou označovala slovem "Aqueró" (v překladu "ono" nebo "tamto"). Při modlitbě se dostala do hlubokého transu. Kůže na obličeji se jí natáhla tak, že vypadala průsvitně, až vznikl dojem, že z ní vychází záře. K tomu se ještě mírumilovně usmívala. Z jejího stavu ji neprobralo ani padající kamení ze skály, které z legrace svrhla její přítelkyně Jeanne. Až místní mlynář, který byl přivolán, ji po delší námaze dostal ze skalního výklenku do svého stavení, kde si ji vyzvedla její matka Louisa Soubirousová - a definitivně ji zakázala navštěvovat Massabielle.

Třetí zjevení

Zprávy o lurdských zjeveních se však rychle rozšířily a za dva dny Bernadetta dostala za úkol od bohaté paní Milhetové, aby si nechala na kus papíru napsat jméno záhadné paní. Myslela si totiž, že se jedná o ducha její nedávno zesnulé kolegyně z křesťanského spolku Mariiných dětí. Vodítkem jí byl oděv, který zjevení mělo na sobě. Ten se totiž shodoval s hábitem tohoto laického společenství. Díky tomu Bernadetta dostala povolení od matky navštívit potřetí skalní útvar v doprovodu paní Milhetové a její důvěrnice Antoinetty. Vydal se tam 18. února 1858 časně zrána. U výklenku zapálily svíčku, klekly si a začaly se modlit. Když se zjevila Panna Maria (viděla ji jen Bernadetta), odmítla se podepsat na papír s tím, že to není nutné. Sdělila jí ale, že by si přála, aby sem docházela patnáct následujících dní, protože by se s ní ráda setkávala. Dívka slíbila, že tak učiní.

Čtěte ZDE: Panna Maria se zjevila v Lurdech: Tisíce uzdravených poutníků. Levitující hostie – jev za účasti kamer. Vědecké vysvětlení neexistuje. I Církev je s uznáním zázraků opatrná

Setkávání

20. únor 1858 – Při pátém zjevení Panna Maria naučila Bernadettu modlitbě. Její obsah nikdy nezveřejnila. Vizionářka se ji modlila po celý svůj krátký život. Byla požádána Pannou Marií, aby se modlila za hříšníky.

21. únor 1858 – Po šestém zjevení byla Bernadetta předvolána místním policejním komisařem Dominiquem Jacometem. Měl obavy, že velké množství lidí, kteří při posledních zjeveních doprovázeli Bernadettu, by mohlo vést k nehodě, protože u místa zjevení velká část lidu vylézala na větve stromů i na skalní útvary. Komisař vyřešil tento problém tak, že jí k Massabielle zakázal chodit pod pohrůžkou uvěznění.

22. únor 1858 – Kněz Pomian řekl při zpovědi Bernadettě, aby nedbala zákazů četníků a šla znova k Massabielle.

23. únor 1858 – Při sedmém zjevení přišli s davem i obecní hodnostáři a místní lékař – Pierre R. Dozous. Asi po hodinovém Bernadettině transu, který obsahoval též kající prvky (klanění, polibky země a chození po kolenou) prohlásil, že tyto události jsou atypické: Dívka prý skutečně prožívá něco výjimečného.

24. únor 1858 – Na osmé zjevení přišlo tři sta lidí. Kající prvky doprovázel neustálý pláč a sténání. Nakonec Bernadetta vyslovila třikrát za sebou slovo "pokání", které prý opakovala po Panně Marii.

Čtěte ZDE: Zjevení Panny Marie ve Fatimě. Zázrak, který je zdokumentován a viděly jej tisíce lidí

25. únor 1858 – Deváté zjevení sledovalo třistapadesát lidí. Dívka lezla kolem jeskyně, něco hledala a hrabala v hlíně - až našla malou špinavou kaluž. Snažila se z ní nabrat vodu, i když byla plná listí a

bláta. Podařilo se jí to až napočtvrté, poté část vypila a zbytkem si umyla obličej. Nakonec utrhla divoce rostoucí potočnici a začala ji žvýkat. Po tomto výstupu, který taktéž zahrnoval kající prvky, velká část davu označila zablácenou Bernadettu za blázna a lurdská zjevení za výmysl. Ale již odpoledne část vesničanů u Massabielle zjistilo, že z původní kaluže teče slabý potůček. Začali nabírat vodu a rozšiřovat, že má pro nemocné zázračné účinky. Dívka toho večera byla bezvysledně vyslechnuta místním císařským prokurátorem.

26. únor 1858 – Svatá Panna se nezjevila. Bernadetta i početná doprovodná skupina lidí odešli z místa zklamání.

27. únor 1858 – Desátého zjevení se zúčastnilo téměř osm set lidí. Bernadetta v transu opět pila vodu a konala obvyklé kající úkony.

28. únor 1858 – Po jedenáctém zjevení byla opět vyslechnuta. Tentokrát soudcem Clémentem Ribesem, opět bezvysledně.

1. březen 1858 – Dvanácté zjevení proběhlo poprvé za přítomnosti kněze.

2. březen 1858 – U třináctého zjevení se shromáždilo více než 1650 lidí. Krásná paní přikázala, aby kněží nechali u Massabielle postavit kapli pro poutníky, kteří by sem měli chodit v procesích. Po dvou návštěvách místní fary dokázala přes rezervovaný postoj čtyř duchovních sdělit požadavek Matky Boží. Samozřejmě odešla s nepořízenou.

Zjevení v Lourdech 11. února 1858

3. březen 1858 – Svatá Panna se nezjevila v obvyklých ranních hodinách, ale až na druhý pokus, mnohem později. Bernadettu opět poslala za farářem se stejným vzkazem. Ten si vyžádal, aby mu krásná paní dala důkaz tím, že nechá rozkvést růžový keř u skalního útvaru, kde se zjevuje.

4. březen 1858 – Tímto dnem bylo završeno dvoutýdenní každodenní zjevování Panny Marie. Účast tomu odpovídala, u skalního útvaru se tlačilo už 10 000 diváků. Avšak Panna Maria ani nevyslovila své jméno, ani nenechala rozkvést keř. Všichni odcházeli zklamaní. Bernadetta se již k jeskyni nevracela.

25. březen 1858 – Měla radostnou předtuchu, proto šla s rodiči k Massabielle. Byl zde početný dav, protože byl svátek Zvěstování Panny Marie. "Aqueró" skutečně přišla. Dívce řekla, že je "Neposkvrněné početí." Když se to dozvěděl farář Peyramale (ten, který chtěl jako důkaz od Panny Marie, aby rozkvetl keř), oněměl úžasem. Věděl, že prostá dívka nemohla znát novou (a stále ještě diskutovanou) dogmatiku katolické církve.

7. duben 1858 – Při tomto zjevení držela dívka v rukou zapálenou svíci, jejíž plamínek po celou dobu procházel skrze Bernadettiny prsty, aniž by je spálil. Došlo k prvnímu úřednímu sčítání lidí, kteří přišli k Massabielle pozorovat lurdská zjevení. Oficiální údaje uvádějí 9060 osob, z toho 4288 z Lurd.

16. červenec 1858 – Při posledním zjevení, stejně jako při prvním, neprobíhala verbální komunikace. Jen "Aqueró" prý bylo krásnější než kdykoliv předtím.

Uzdravování

Voda z pramene u Massabielle již druhý den po svém nálezu uzdravila prvního nemocného. Zázraky pokračovaly i během dalších let, a proto byl v roce 1892 zřízen Lékařský úřad, který zkoumal (a dodnes zkoumá) důvěryhodnost jednotlivých případů. Do současnosti se díky pramenu v Lurdech uzdravilo téměř 7000 nemocných, přestože "úředně uznaných" je pouze 68. Poslední (uznané) uzdravení proběhlo v roce 2002.

Po smrti Bernadetty Soubirous její tělo nepodlehlo rozkladu

Zachráněný slavný Werfel z Mariánské ulice

V roce 1940 slíbil sklíčený Franz Werfel před jeskyní Massabielle (u místa zjevení), že pokud se mu podaří utéct do Ameriky před nacistickou persekucí, tak bude, doslovně řečeno, "zpívat píseň o Bernadettě." Později se mu opravdu podařilo uprchnout a svému slibu dostál, protože v roce 1941 vydal knižně román s prvky dokumentu Píseň o Bernadettě, který pojednává o zjeveních a životě svaté Bernadetty Soubirous. V roce 1946 byl také na základě jeho knihy natočen stejnojmenný film.

(Připomeňme, že tento literární velikán se narodil - a žil - v Praze, v Mariánské ulici ústící do Náměstí svatého Václava. Dnes jí říkáme Opletalova - a sídlí v ní také redakce Protiproudu. Nic není náhoda. Náhody neexistují, pozn. PP)

Záhada? Jak pro koho

Pozoruhodné je, že tělo Bernadetty Soubirous po smrti nepodlehlo rozkladu. Pouze na tvář a ruce je pro vystavení v kostele nanесena tenká vrstva vosku. Tímto způsobem samozřejmě není možné žádné tělo mumifikovat, zachovat nedotčené vnitřní orgány, pružné svaly apod. Zvláště ne, když tak bylo učiněno až sto let po smrti.

Neporušenost zemřelého těla v tomto i několika jiných případech zůstává nadále pro materialistickou vědu nevysvětleným jevem.

Ne tak pro křesťany..

Zdroj.

QP 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
